

⋮

עין משפט
גר מצוה

זל א מיי מיי מיי
 ממש קרענעט אלס
 ז נאט עפן קעטן
 יו ב מיי מיי מיי
 ענדעט וועגס אן
 קאמ לאזן מיי טויש יי
 יי קעטן אלס
 יח ז מיי טויש עס
 יט טויש יי
 יא ד ר ז מיי עס
 טוישעס יי
 כ ז מיי עס אלס
 נ טוישעס עס
 ט
 כא י מיי עס אלס
 טוישעס יי
 כב ז מיי עס אלס
 קעטן טויש יי
 כג ז מיי עס אלס
 קאמ טויש יי
 כד י קעטן עס

רבינו חננאל

ולא יוכרח עד ת
ובחילה שמעו בגי' ער
כאן הוא שפירסם אסור
שקדישין וקדישין אסור
המכות וקדישין בשעת
אסור המכות בחזן
(שנאמר) ויהי תחיל אר
פחת אתל מעד לא הכיר
פחת ונכרח. ענינ
שמינו. וזהו חזן
שנאמר השמר לך נ
השמר עלולות כל מקום
שני תראה כי אם במקום
ייקל לדי' שני ש
(תשמר נן ואלן) אינו חזן
כלל תעשה. חזן ויהי
המכות מדבר בקדישין
שקדישין בשעת חזן
המכות וקדישין
אסור המכות
שנאמר למען אשר יקדיש
ני ישראל את ובחילה
שדיו מותר להן. עד מי
השרה. מלמד שכל הוזהב
בפסח יאכלו וזהו חזן
ובחילה לה' וז' מנח
עשה. מנח לא תעשה
שמן חיל לא יאכל עד
את ובחילה לא שקדישין אר
שקדישין אר שרם
כדכתיב שקדישין ויקר
שן אשר לה וזני
אחרים לרבות אשר
עברת כדכתיב. חזק
עולם. עולם עולמים
תהיה נטח הזה. לא ואל
הוא חזינן עליון חזן
לדורות ששקד הדבר
לדורות. וישקד רבא קרי
ביה ולא יבטחו אזהרה חזן
שאמר. וקדיש ביה ולא
עד לרבות אפילו שלא
כדכתיב. מנח' מצא
בראשית מנח סתא ל
כלים חזן רבא מותרין.
גמא לן אתל כהאי קרא
ותראה את שקדישין (גמא)
שקד זהה אשר עשה
וכתיב אל תמנח סתא
זהה עליון. וכתיב
לרמקל לך. זהה עד
עליהם וזויה דעמסין. חז
מה עשה של וז' הוא
דאסור. חזן עליון חזן
שדיו מה דאסור. ודחזין
אדרבה עמסין
דעליהם מה למנח סתא
שעליהם אף עמסין כל
שעמסין. וישקדן אן
לא יאמר עמסין כל
נאמר עמסין. לומר דבר
שחזק עמסין
שאמר. ואקומנא למה
קמנו כביס אשר קדוש
וזהו לך כצארה. חז
עברת כדכתיב. מנח
בטיל עמסין וזויה
שדיו של עמסין. כלים סגן
שדיו לא עברת כדכתיב
לכביסין יתח שמינו וזהו
המותרים אילו שמינו חזן
עברו שן מדין אסור עמסין
מקדרי ענינו נאמר דגמא

פירלו מים וטבא אסור. פירוש
ואפילו שאין עבודתה בך
דאי עבודתה בך אפי' כבלי ויז אולה
ממי והטעם מפנים מן הקבלתן
ממקריבין כל דבר אע"פ שאינו נוי
וטעם האסור מטעם תקינות חוץ
לקבלתן דבר של נוי אסור מטעם
תקירות שאינו של נוי מותר של אין
ממקריבין שם אלא דבר של נוי ודלא
כפ"ה שפירש דחזק לקבלתן אין שם
תקירות ודבר של נוי אסור משום
א) ולא תחמוד וקדש חזק א"כ נביע פשוט
קאמר חוץ כפנים דמיסתק ואמאי
כיון שאין מצינן חוץ לקבלתן דבר
של תקירות ומים ומלא לא לניי:
מנהו

עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות שהרי "עונשן אמור שנאמר ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו' עונש שמענו אוהרה מנין ת"ל יפן תעלה עולותי וכדר' אבין א"ר "גאילא הדאמור ר' אבין א"ר אילא כל מקום שהנאמר השמור ופן לאו אני אלא בלא תעשה מכאן ואילך הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות שנאמר 'למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיםם אשר הם זוכים שהתתני להם כבר על פני השדה מלמד שכל הזוכה בבמה בשעת איסור הבמות שמעלה עליו הכתוב כאילו הוא זוכה על פני השדה והביאום לה' זו מצות עשה לא יזבחו עוד את זבחיםם יכול יהא עונש כרת להם זאת להם ולא אחרת להם אמר רבא קרי עוד: **מתני'** מצא בראשו מעות כסות או י"ע עניבים ועטרתו של שבילים ויניח ושמנים וכו' קרב ע"ג המזבח אסור: **גמ'** מנהני מילי נעיא כתוב אחד אומר ותראו את שקוציהם ויהי אשר עמיהם וכתוב אחד אומר לא תחמוד מהם דומיא דעליהם מה עליהם דבר של נוי עמיהם דבר של נוי אסור ושאינו של נוי מותר מה עמיהם כל מה שעמיהם אף עליהם כל (א) מה מעות דבר של נוי הוא אמרי דבי ר' ינאי וכו' כסות דבר של נוי הוא אמרי דבי ר' ינאי וכו' ראשו כל דבר של נוי הוא אמר רב פפא דה חזק רב אמי רב חיאי "כל שהוא לפנינו מן חזק לקלקלין דבר של נוי אסור ושאינו של נוי נקטנין אין קלקלין לא לפעור ולא למקולים ויין דמי ושרי השתא פעורי מפערין קמיה מיס (פ) חזק ככפנים דמי ואסור: **מתני'** "עבודת רחוק נהנין מהן שלא בטובה ואין נהנין מהן נהנין מהן (בין) "בטובה (ובין) "שלא בטובה וכוכבים אסורה מיד ושל ישראל אין אסורה בטובה בטובה כומרין שלא בטובה שלא עובדיה דשרי איכא דמתני לה אסיפא "היה בטובה ושלא בטובה אמר אביי בטובה בטובה טובת כומרין מאן דמתני אסיפא כ"ש ארישא ויפא כיון דאיכא אחרים בהרה אפי' בטובה וכוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד: **מתני'** אבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים ואת כוכבים הכתוב מדבר יכול עשואם ולא הביאום ולא נשתמשו בהן יכול יהו אסורים "שאין אסורין עד שיעבדו מכאן אמרו בכבים אינה אסורה עד שתיעבד ושל ישראל לא "ר"ע אומר חילוף הדברים עבודת כוכבים דר ושל ישראל עד שתיעבד אמר מר בכלים ימים הכתוב מדבר הא מקומות כתיב אם אינו תניב 'אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם תני

ממנה שלא בטובה. שלא יעלו שגר לכומרים דאין הקדש לעבודת כוכבים כדאמרן ב' כל הלגלג כוכבים העובדין אותה לא איכפת לן אי ייבצין להו (ו) שאר טענת הנאה פורחא: ר"ס ארישא. דמיון ככללים שנתחשמו כהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר. ולקמן פריך הא מקומות כמי: מכאן אמרו עובדי פסח הא אוקיממה עבודת כוכבים מגיל עד שמייעבד: חילוף הדברים. ולקמן [ספ] מפרש טעמא: א

מסורת הש"ס

(א) וְלֹא יִלְכָּדוּ אֶתְכֶם (ב) מִכֹּחַ
יָד וְזִכְרוֹתָיו מִנְחִיתָיו לֹא יִשָּׁט;
עִירֹכֶיךָ לוֹ, סוֹמֵה הֵם שְׂבוּעוֹת
ד. ל. (ג) עֵשׂוֹ יִדְרֹשׁוּ בְרִשְׁתִּי
דְּעִירֹכֶיךָ הֵם. דִּרְשׁוּ יְהוָה
נִחְמָה (ד) לְעִיל מִדֶּ:
(ה) רַשָּׁע מִיָּד וְלֹא יִנְהַיֵּן מִן
בְּטוֹבָה וְשֶׁלֹּא כְּטוֹבָה,
(ו) לְעִיל יֵשׁ (ז) וְשֶׁם חוֹלֵץ
ח. א.

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נמ' כל מה שפליטס
חייב: (ג) רש"י ד"ה קרי
זיה וכו' דהא עול:
(ד) ד"ה כל מה שפליטס:
(ה) ר"ה שפליטס וכו'
יבנין ליה שובר מונח:
(ו) תוס' ד"ה אפילו וכו'
אפילו ככלי מלא נזחל:
(ז) בא"ד תמים לא
חמיר כסף חזק דא"כ
קשה נמי פסול דקאמר
חזק:

לעזי רש"י

פלייד"א. מקיסל.
אקדו"ן [אוקרע"ן]. ולי.

מוסף רש"י

בנקטין. מסורת מחזקתנו.
מנהג מרבוש (עורבין)
הוא שלא בטובה. סלם
ויצאק טובה לסחור.
יורה לא מיתמר
מאמרין חן הקדש
לענות כוכים עד שיקרב
לפניו בחקוזה. ועדי
חזק. עד שיקבר. עד
שישחטו נקן לעזרה
כוכים. ועדי ים. חזק
ושל ישראל. טענה
ישראל. לזכר למורה
לעזר כוכים. ועדי ים.

[illegible]

(א) מדברי רבינו נראה דגרסא להיסד מגז' דידן ואילי דט"ס נסל ככלל ינ"ט.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones